

telegrafstation vil komme til at koste et Beløb af 3 Mill. Kr. Hvorvidt denne Sum er tilstrækkelig, er jeg ikke i Stand til at danne mig nogen som helst Mening om, og jeg er ogsaa bange for, at selv vore Teknikere ikke i Øjeblikket vil kunne beregne Udgifterne saaledes, at man vover at fastslaa et bestemt Beløb. Jeg ved ikke, hvorvidt den højtærede Minister sidder inde med Oplysninger angaaende dette Spørgsmaal, som han kunde fremsætte for det Udvalg, der sikkert vil faa med Sagen at gøre, og som maaske dog kunde afgive nogle Holdepunkter med Hensyn til Sagens finansielle Rækkevidde udover, hvad der er anført i Lovforslaget. Men lad os nu antage, at Summen kan slaa til, og at hele Foretagendet lykkes, saaledes at vi faar en udmærket Forbindelse over Atlanterhavet gennem denne Telegrafstation, saa er vi ikke dermed færdige. I Bemærkningerne er der antydning af Muligheden af Anlægget af en lignende Station i vort Biland Grønland, for at man derigennem kunde have en let Forbindelse. Og denne Tanke er jo fuldt ud paa sin Plads. Men det siger sig selv, at skal en lignende Station oprettes paa Grønland, vil det koste en meget betydelig Sum. Saa meget kan man sige med Sikkerhed; men om det vil koste den samme Sum, som er foreslaaet for Anlægget her nede, eller mere, ved man ikke det mindste om. Ligeledes er man ganske uklar over, hvorledes Driften af den foreslaaede Station maa antages at kunne svare sig. I saa Henseende maa man, foreløbig i hvert Fald, nøjes med det gode Haab om, at den maa kunne bære sig, som det er udtalt i Bemærkningerne til Lovforslaget; men derudover er man ganske blank.

Forslagets finansielle Grundlag er saaledes meget løst; men jeg erkender, at saaledes som Sagen i det hele taget i Øjeblikket ligger, vil det være yderst vanskeligt at angive nærmere de Summer, der vil kræves baade til det første Anlæg her hjemme og til det eventuelle Anlæg, som senere vil blive nødvendigt for Forbindelsen med Grønland.

Jeg anser heller ikke dette Spørgsmaal for at være afgørende og vender mig derfor til det, som har mere Betydning, nemlig Spørgsmaalet om den Bemyndigelse, som Lovforslaget gaar ud paa at give Ministeren til at indlede de nødvendige Forhandlinger med interesserede Stater om Sagens Gennemførelse. Det forekommer mig, at der ikke er noget at indvende imod en saadan Bemyndigelse,

saa meget mindre som Spørgsmaalet om Radiotelegrafstationer slet ikke er nyt. Paa internationale Konferencer før Krigen blev det meget ivrigt drøftet — Krigen har selvfølgelig gjort Afbræk i disse Forhandlinger som i saa meget andet —, og jeg er bekendt med, at den nuværende højtærede Handelsminister før Krigen gjorde et meget betydeligt Arbejde for at fremme Interessen for Gennemførelsen netop af det System, som er foreslaaet i Lovforslaget. Systemet har jo vundet megen Anerkendelse rundt omkring i Verden. Herhjemme har vi den Glæde og Stolthed, at det er opfundet af en genial Landsmand, Ingeniør Valdemar Poulsen; Sagen er alt saa, rent bortset fra dens praktiske Betydning, for Danmark et Spørgsmaal af national Karakter. Men netop fordi det er saaledes, forekommer det mig, at vi ikke bør holde os tilbage fra at lade Staten tage den Sag op til Realisation, til Trods for at der ikke kan gives fyldestgørende og nøjagtige Oplysninger om de Bekostninger, den vil medføre.

Paa mit Partis Vegne kan jeg derfor tiltræde, at Trafikministeren faar den foreslaaede Bemyndigelse. Jeg er ikke blind for, at den i Virkeligheden er meget vidtgaende, men jeg skønner ikke rettere, end at det er den eneste fremkommelige Vej. Vil man Sagen, maa man ogsaa give Ministeren Midler i Hænde til at kunne fremme den, hurtigere eller langsommere, saaledes som han føler sit Ansvar overfor Sagen og overfor Rigsdagen. Jeg tillader mig at anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling af det høje Ting.

Mortensen: Man kan jo ikke nægte, at det ærede Medlem for Frederikshavns-Kredsen (Thomas Larsen) har Ret i, at det er en vidtstrakt Bemyndigelse, man ved at vedtage dette Lovforslag lægger i Regeringens Hænder, men jeg mener ligesom det ærede Medlem, at det vil være rigtigt at gøre det. Den Udvikling, som er foregaaet paa Radiotelegrafiens Omraade, har bragt den frem i første Linie, og vil vi følge med Tiden, vil det sikkert være nødvendigt, at vi indretter os paa, at vi kan faa Forbindelse over Atlanterhavet gennem Radiotelegrafen. Økonomisk set er Spørgsmaalet meget stort. Man kan jo nok være sikker paa, at de 3 Mill. Kr., der er nævnte, ikke slaar til. Hvor langt man skal udover dem, er et andet Spørgsmaal, som vel ingen i dette Øjeblik kan afgøre, men at det bliver ret langt, vil jeg anse for sandsynligt. Imidlertid